

Sygn. akt IV CSK 309/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta G.
przy uczestnictwie Prokuratora Rejonowego w G., A. K., O. K. i P. W.
o stwierdzenie nabycia spadku po L. J. A. P. K.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. akt VIII Ca [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od P. W. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa oraz na rzecz O. K. kwoty po 120
(sto dwadzieścia) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania P. W. w skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 20 czerwca 2013 r., wydanego w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, uzasadnił wniosek przyjęcie skargi do rozpoznania „potrzebą wykładni art. 670 k.p.c., który w obecnym brzmieniu budzi poważne wątpliwości, jaki jest zakres kognicji Sądu w postępowaniu w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku i przedmiotu zapisu windykacyjnego, w szczególności, czy Sąd spadku ma obowiązek badać z urzędu, czy spadkodawca pozostawił testament”.

W odpowiedziach na skargę zarówno wnioskodawca Skarb Państwa – Prezydent Miasta G. reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, jak i uczestnik postępowania O. K. wnieśli o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący, powołując się na potrzebę dokonania wykładni jednego z przepisów wskazanych w podstawach skargi, a zatem na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., nie przedstawił argumentów prawnych, które mogłyby przekonać o tym, że wykładnia ta budzi poważne wątpliwości. Przeciwnie – uczestnik w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, sam wykazał, że wątpliwości takie w ogóle nie zachodzą.

Z powodu braku przyczyny, która uzasadniałaby przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi orzeczono stosownie do art. 520 § 2 i art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

aw